



Հովհաննես Թումանյան

Գարնան հրավեր

Բացվում են գարնան
Օրերը պայծառ.
Կգա՞ս, իմ ընկե՛ր,
Գրնանք դեպի սար,

Գրնանք դեպ այնտեղ՝ երկնահաս վերև,
Կյանքը լայնարձակ, երկինք ու արև...

Փռթթում են գարնան
Ծաղկունքը վառ-վառ.
Վե՛ր կաց, վե՛ր, ընկե՛ր,

Ելնենք դեպի սար.
Հազար գույներով, հազար-հազար ցեղ
Ժրպտում են նրբանք ու բուրում այնտեղ...

Կանչում են գարնան
Հավքերն անհամար.

Գրնա՛նք, իմ ընկե՛ր,
Թռչենք դեպի սար,
Երգենք նրանց հետ՝ երկնահաս վերև,
Կյանքը լայնարձակ, ծաղիկ ու արև...

